

Laiškas Valerijai Čiurlionytei, [1916-08-10], [iš Petrogrado - į Voronežą].

Rugpjūtis ūkanas pasėjo... Ir apynių

Rugpjūtis ūkanas pasėjo... Ir apynių spurgai prinokę...

Здравсвуй, август, венчан хмелем... [1]

Žinai, pas mus jau ruduo. Kas dieną ūkanos ir lietus, ir vėjas-šiaurys, ir lapai gelton[i] sukas ir krinta. Kažkas tokio ypatingo nepaprasto pirmajame rudens žengime. Gražiau negu pavasarį. Pavasarį tik daina. O dabar ir daina, ir skausmas, ir ilgesys. Ir rodos kartais, kad niekas taip lietuvių dūšiai nėra artima kai[p] ruduo, rudeninės raudos. Juk raudos — tai užvis gražiausios, už[vis] labiau reiškiančios lietuvių dūšių dainos. Rudenį vėjas ir raudos, ir ūkana — toks neišpasakytas ilgėjimos ir susikaupimas!.. Ir rodosi, nėra kito gyvenimo, kaip tik rauda, kaip tik išsiilgimas... Myliu aš rudenį.

Ir nieko aš dabar absoliutiškai nedirbu. Atsėdžiu tame biure 5 valandas ir ein[u], kur akys veda, kur kojos neša — ar in mares, ar in mišką.

Po pievą truputį šlapia braidyt — bet ką tu čia žmogus padarysi, kad reikia. Sušlampu visas iki kelių, pavargstu, nuilstu, bet vis tiktai gerai...

Liūdna kartais būna, kad esu vienas ir vienas, kad jokio draugo čia neturiu, jokio sąkeleivio. O kartais būna ir labai gerai. Dainuoju, kada noriu ir kaip noriu, ir tyliu, kada noriu ir kaip noriu...

Vakar buvau manęs važiuot in Suomiją, in Šilingą [2], tik nenusisekė. Bet vis tiek dar nuvažiuosiu. 13 važiuosiu in Sestrovecką, ten marės ir koncertas — baletas, 15 gi koncertas Pavlovske, ten ir sodas neišpasakytai didelis — eini-eini ir jokiuo būdu niekur galo neprieisi. Kažkoks milžininis miškas, tik takeliais suskrodinėtas. Buvau jame (ir koncerte) sekmadienį, tai yra ne kiek koncerte, kiek sode-miške. Visą laiką lietus lijo. Ir kad gavau slogas — tai savam gyvenime turbūt dar tokių neturėjau.

Bet lietum giria valkioties ir švilpaut — turbūt nieko geresnio pasaulyj ir nėra. O tu turbūt šiemet per vasarą nė vieno koncerto negirdėjai? Tai gal ir gerai, kad man prisiejo gyvent Petrogarde... —

KOMENTARAI

[1] ~ rus =Sveikas, rugpjūti, apyniais vainikuotas...

Eilutė iš 1907 m. parašyto rusų poeto simbolisto Valerijaus Briusovo (Валерий Брюсов) eilėraščio „Rugpjūtis“ („Август“).

[2] Stasys Šilingas.